

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci **žalobkyně I.M., zastoupené JUDr. Liborem Janků, advokátem se sídlem Mánesova 13, Cheb**, proti **žalovanému Krajskému úřadu Karlovarského kraje**, se sídlem Karlovy Vary, Závodní 353/88, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 22. února 2013, č.j. 152/LS/13-2**

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 22.2.2013 č.j. 152/LS/13-2 se z r u š u j e a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 11.228,-Kč k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Libora Janků do 1 měsíce od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo změněno rozhodnutí Komise k projednávání přestupků města Aš, ze dne 9.1.2013, č.j. Pr 259/12 (Aš), tak, že žalobkyně byla uznána vinnou z přestupku proti veřejnému pořádku dle **§ 47b odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích**, kterého se dopustila tím, že *od 28.8.2012 do 13.11.2012 v obci Aš na Poštovním náměstí na svém pozemku p.č. 3903 v k.ú. Aš, neposekala travní porost a plevel, neudržovala čistotu a pořádek v souvislosti s udržovanými a posečenými sousedními pozemky města Aše, tak, že touto nečinností narušila vzhled obce.* Žalobkyni byla uložena pokuta 3 000,- Kč a náhrada nákladů přestupkového řízení 1 000,- Kč.

Žalobkyně v **žalobě** uvedla, že popis skutku ve výroku správního orgánu I. stupně obsahuje současně právní kvalifikaci přestupku, což je nepřipustné. Za skutek se považuje

určitá událost ve vnějším světě spočívající v jednání člověka. Skutek musí být podle žalobkyně přesně označen, aby nemohl být zaměněn s jiným, čímž je dána jeho určitá právní kvalifikace. Popis skutku musí obsahovat skutkové okolnosti právně významné z hlediska naplnění jednotlivých znaků skutkové podstaty stíhaného přestupku. Výrok napadeného rozhodnutí tedy podle žalobkyně neodpovídá **§ 77 přestupkového zákona**, když není jasný, přesný a určitý. Podle žalobkyně neobstojí argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí, že právě ve výroku rozhodnutí musí být skutková podstata přesně uvedena, aby bylo zcela jasné, že protiprávním jednáním žalobkyně byla naplněna. Žalobkyně však nenapadá podle svého tvrzení uvedení právní kvalifikace ve výroku rozhodnutí, nýbrž uvedení právní kvalifikace v popisu skutku. Žalovaný se tak podle žalobkyně nevypořádal s odvolací námitkou, čímž porušil § 68 odst. 3 správního řádu.

Podle žalobkyně rovněž nebylo prokázáno, že došlo k **narušení vzhledu obce**. Rozhodnutí, zda v konkrétním případě došlo k narušení vzhledu obce, podléhá správnímu uvážení na základě provedeného dokazování. Podle názoru žalobkyně správní orgán neprovedl všechny důkazy přicházející v úvahu jako ohledání místa a věci, výslech svědků, prohlášení účastníků, vyjádření správních orgánů a právnických osob, čestná prohlášení účastníků, znalecké posudky, apod. Správní orgán se omezil na výslech svědkyně Ing. I.K., podle níž je pozemek ve velmi zanedbaném stavu delší dobu a žalobkyně přes opakované výzvy se nepokusila problém řešit. Podle svědkyně žalobkyně neprovedla žádnou údržbu od roku 2011, kdy již byla řešena, přičemž pozemek se nachází v těsném sousedství velmi navštěvovaného veřejného prostranství, v podstatě centra města Aše na Poštovním náměstí, jehož prostor je pravidelně ošetřován a uklízen zaměstnanci Ašských služeb. Podle názoru žalobkyně nebylo žádným důkazním prostředkem prokázáno a z osobní znalosti místa jí není známo, že by se v sousedství jejího pozemku vyskytovaly jiné travnaté plochy, a proto považovala zmíněné srovnání svědkyně za zcela neadekvátní. Pozemek se podle tvrzení žalobkyně nachází v blízkosti obchodních center Penny a Billa s parkovacími plochami s pevným povrchem, s čerpací stanicí, tudíž podle názoru žalobkyně nelze tvrdit, že stav pozemku žalobkyně narušuje negativně vzhled předmětného místa. Podle názoru žalobkyně o narušení vzhledu obce lze hovořit v případě budovy s opadanou omítkou nacházející se vedle oploceného pozemku žalobkyně, která zjevně vyžaduje provedení udržovacích prací. Žalobkyni však nebylo známo, že by s jejím vlastníkem bylo zahájeno správní řízení, což podle jejího názoru vyvolává oprávněný dojem, že město Aš přistupuje k jednotlivým vlastníkům pozemků diferencovaně. Ohledně důkazního prostředku ve formě vyjádření Městského úřadu v Aši – odboru Stavební úřad a úřad územního plánování ze dne 6.11.2012, podle žalobkyně tento dotčený správní orgán pouze konstatoval, že neudržování čistoty a pořádku na uvedeném pozemku je podle jeho názoru narušením vzhledu obce. Takový závěr bez bližšího odůvodnění podle žalobkyně nelze považovat za správní uvážení, nýbrž za svévoli.

Rovněž žalobkyně namítala rozpor s **§ 12 odst. 1 zákona o přestupcích**, když správní orgány při ukládání sankce nepřihlíděly ke všem kritériím, a to k okolnostem spáchání přestupku, k pohnutce a k osobě obviněné. Pokud dovodily jednání z nedbalosti, absentuje podle žalobkyně v odůvodnění rozhodnutí, na základě jakých skutkových zjištění k tomuto závěru správní orgány dospěly. Následkem je pak nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Podle žalobkyně rovněž nelze souhlasit s tím, že byl přestupek spáchán opakovaně, když žalobkyně doposud pro stejný přestupek postižena nebyla. Dále žalobkyně označila uloženou pokutu za

zcela zjevně nepřiměřenou, když za stejný přestupek jí byla uložena nepravomocně pokuta 500,- Kč v řízení zastaveném v souvislosti s uplynutím prekluzivní lhůty, a to výhradně z důvodu, že správní orgán I. stupně vydal dvě rozhodnutí, která byla odvolacím orgánem zrušena. Žalobkyně tak podle svého tvrzení nemůže dospět k jinému závěru, než že výše uložené pokuty je jistou formou msty za to, že zákonným způsobem hájila svá práva a odmítla akceptovat nezákonnost rozhodování správního orgánu I. stupně. Žalobkyně v žalobě pro případ, že nebudou dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, navrhla, aby bylo rozhodnuto o upuštění od uložení peněžité pokuty.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** uvedl, že argument žalobkyně o nesprávnosti výroku rozhodnutí je částečně oprávněný, neboť jde o trvalý přestupek. Žalobkyně nesplněním zákonné povinnosti udržovat čistotu a pořádek tak, aby nenarušila vzhled obce, podle žalovaného vyvolala protiprávní stav trvající do doby splnění povinnosti. V tomto případě ode dne zjištění protiprávního stavu správním orgánem do zahájení přestupkového řízení. Žalovaný proto podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu tuto část výroku změnil, neboť nemá vliv na zjištění o vině. Argument o nepřípustnosti toho, aby výrok rozhodnutí obsahoval právní kvalifikaci přestupku, považuje žalovaný za neoprávněný s tím, že právě ve výroku rozhodnutí musí být skutková podstata přestupku přesně uvedena, aby bylo zcela jasné, že protiprávním jednáním žalobkyně byla tato naplněna. Žalobce nesouhlasil s tím, že by nebylo prokázáno narušení vzhledu obce s tím, že z vyjádření stavebního úřadu Městského úřadu v Aši ze dne 6.11.2012 vyplývá, že tento správní orgán věc posoudil a dospěl k závěru, že vzhled neudržované zeleně a oplocení na pozemku žalobkyně narušuje urbanistickou koncepci města, kdy hlavní městské náměstí – Poštovní náměstí, je veřejným prostranstvím, jež dle urbanistické koncepce spoluvytváří podmínky pro pozitivní formování mezilidských vztahů. Neudržování čistoty a pořádku narušuje zamýšlený vzhled obce. Podle žalovaného i z fotodokumentace je evidentní, že naprostá neúdržba pozemku žalobkyně, který je téměř v centru Poštovního náměstí, hrubě narušuje celkový upravený vzhled náměstí, čímž jednoznačně narušuje vzhled města. Žalovaný nesouhlasil ani s tvrzením o nedostatečném odůvodnění uložené pokuty s tím, že správní orgán přesně specifikoval, v čem spatřuje závažnost přestupku, jakým způsobem byl přestupek spáchán, jaké jsou jeho následky a jaké jsou okolnosti spáchání přestupku. Přihlédl i k formě zavinění, pohnutkám a osobě žalobkyně a uložil pokutu při dolní hranici sazby, neboť ze spáchání tohoto přestupku lze uložit pokutu až do výše 10.000,- Kč. Podle žalovaného žalobkyně zanedbává svou povinnost dlouhodobě, kdy na výzvu správního orgánu ke zjednání nápravy nereaguje již řadu let. První upozornění bylo žalobkyni zasláno již v srpnu roku 2011, kdy bylo proti ní zahájeno řízení, které však z důvodu prekluze bylo zastaveno. V roce 2012 byla žalobkyně dvakrát odborem životního prostředí Městského úřadu v Aši vyzvána k provedení údržby svého pozemku a poté bylo opětovně zahájeno přestupkové řízení. Žalovaný poukázal na obecnou povinnost péče vlastníka o svůj majetek dle článku 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2010 č.j. 9As 23/2010-75. Z fotodokumentace je podle žalovaného zřejmé, že stav okolních pozemků je udržovaný travní porost posekaný, pouze na pozemcích žalobkyně je zjevně přerostlá tráva a jiné plevely a ve vztahu k okolním pozemkům je tak pozemek žalobkyně zarostlý rostlinami působícími cizorodě, a nelze tak dospět k závěru, že by na pozemcích žalobkyně byl pořádek, pokud se týká hodnocení estetiky, což může být pro každou hodnotící osobu rozdílné, avšak stav pozemku zachycený na fotodokumentaci by podle žalovaného za estetický mohl být označen jen stěží. Žalovaný měl tedy za dostatečně prokázané, že žalobkyně tím, že neudržuje pořádek na svém pozemku,

kde se nachází vzrostlá neupravená tráva, jež je ve viditelném kontrastu s upraveným a čistým okolím, se dopouští protiprávního jednání dle § 47b odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, kdy tímto jednáním narušuje vzhled obce.

V **replíce** žalobkyně zopakovala námitku nepřezkoumatelnosti výše uložené pokuty ve vztahu k nedbalostní formě zavinění a nesouhlas s tvrzením o opakovaném spáchání přestupku, námitku neurčitosti výroku v rozporu s § 77 zákona o přestupcích zahrnutím právní kvalifikace přestupku do popisu skutku, námitku neprokázání narušení vzhledu obce, když podle žalobkyně v sousedství jejího pozemku nejsou prokazatelně jiné travnaté plochy. Žalobkyně poukázala na budovu s opadanou omítkou vedle jejího pozemku s tím, že to u ní vyvolává dojem o rozdílném přístupu města Aš k vlastníkům pozemků.

Z předložených **správních spisů** se část týká přestupkového řízení vedeného proti žalobkyni pro přestupek podle § 47b odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, kterého se měla dopustit v období od 9.7.2011 do 23.8.2011, za což jí byla opakovaně uložena pokuta ve výši 500,- Kč. Toto rozhodnutí však nenabýlo právní moci, neboť rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 17.8.2012 bylo řízení zastaveno podle § 76 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích s odůvodněním, že přestupek nelze projednat, jelikož zanikla odpovědnost za přestupek, když uplynul od jeho spáchání 1 rok.

Výzvou Městského úřadu Aš, odboru životního prostředí ze dne 30.8.2012, která byla žalobkyni doručena 3.9.2012, byla žalobkyně vyzvána k okamžitému provedení údržby svého pozemku p.p.č. 3903 v k.ú. Aš, nejpozději však do 10 dnů od převzetí výzvy s odůvodněním, že při místním šetření bylo zjištěno, že pozemek se nachází ve velmi zanedbaném stavu a je zarostlý vysokou trávou a nálety tak, že narušuje vzhled obce. Úřední záznam o místním šetření ze dne 28.8.2012 a fotodokumentace z téhož dne zachycují pozemek a část náměstí vedle něho s vydlážděnou pěší zónou a další travnatou plochou. Opakovaná výzva ze dne 2.10.2012, vydaná na podkladě úředního záznamu o šetření dne 28.9.2012 doplněném opět fotodokumentací, byla žalobkyni doručena dne 4.10.2012.

Ve vyjádření Městského úřadu Aš, stavebního úřadu a úřadu územního plánování ze dne 6.11.2012 se uvádí, že pozemek žalobkyně se dle platného územního plánu Aš nachází v ploše CS-bydlení smíšené v centrální zóně a přímo navazuje na plochu PV-veřejná prostranství. Podle tohoto stanoviska dle předložené dokumentace vzhled neudržované zeleně a oplocení narušuje urbanistickou koncepci města. Hlavní městské náměstí – Poštovní náměstí je veřejným prostranstvím, které dle urbanistické koncepce spoluvytváří podmínky pro pozitivní formování mezilidských vztahů. Město Aš investovalo nemalé finanční částky do obnovy Poštovního náměstí, úpravy zeleně a zpevněných ploch, na které navazuje pozemek žalobkyně. Neudržování čistoty a pořádku na pozemku je podle názoru stavebního úřadu narušením vzhledu obce.

Při jednání dne 19.4.2012, jehož se žalobkyně nezúčastnila, byl proveden výslech svědkyně Ing. I.K., vedoucí odboru životního prostředí Městského úřadu v Aši. Ta uvedla, že problém s neudržovaným a zanedbaným pozemkem žalobkyně řeší odbor životního prostředí delší dobu opakovaně, podnět komisi k projednávání přestupků podávali již v roce 2011. Žalobkyně s odborem životního prostředí podle svědkyně nekomunikuje. Jde o velmi zanedbaný, zarostlý pozemek. Nachází se v těsném sousedství velmi navštěvovaného

veřejného prostranství, v podstatě centra města Aše. Zatímco nejbližší prostor v okolí Poštovního náměstí je pravidelně ošetřován zaměstnanci společnosti Ašské služby a trávníky jsou pravidelně sekány, pozemek žalobkyně je velmi zarostlý a neudržovaný a v uceleném kontextu okolí se domnívají, že narušuje vzhled obce.

Výzvou ze dne 13.12.2012 byla žalobkyně poučena o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a navrhnout jejich doplnění dle § 36 odst. 3 správního řádu.

Rozhodnutím **správního orgánu** I. stupně byla žalobkyně uznána vinnou z výše popsaného přestupku s odůvodněním, že spáchání přestupku vyplývá prokazatelně ze spisového materiálu a je doloženo svědeckou výpovědí a přiloženou fotodokumentací. Správní orgán I. stupně vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 30.9.2010 č.j. **9As 23/2010-75** (všechny rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz), podle něhož „*pojem čistoty lze definovat jako „vnější vzhled a úprava pozemku; vnější vzhled a úprava pozemků spočívá nejenom v tom, zda-li se na pozemku nachází odpady či jiná nečistota, ale důležitý je vzhled a úprava porostů, neboť za pořádek lze v podstatě považovat stanovený, ustálený stav, řád.“* Podle správního orgánu I. stupně je zřejmé, že stav okolních pozemků je udržovaný, travní porost je posekán, pouze na přesně vymezeném a identifikovaném pozemku žalobkyně je zjevně přerostlá tráva, jak vyplývá z pořízené fotodokumentace. Tedy ve vztahu k okolním pozemkům (zeleni) je pozemek obviněné zarostlý přerostlou travou, která působí cizorodě a nelze tak dospět k závěru, že by na pozemcích obviněné byl pořádek. Podle správního orgánu I. stupně na každé fotografii je patrný rozdíl mezi stále neudržovaným pozemkem žalobkyně a udržovaným pozemkem města Aš. Tedy travním porostem – zelení sečenou, udržovanou, což se v případě pozemku se zelení – travním porostem žalobkyně nedá říci. Správní orgán I. stupně dále připomněl, že pozemek žalobkyně se nachází v centru města Aše na Poštovním náměstí, místě veřejností hojně navštěvovaném a zejména jeho vlastníkem řádně udržovaném. Ať se jedná o nové osvětlení prostoru, udržovanou a čištěnou kašnu s vodotryskem, novou dlažbu či nově vybudovaný a upravený prostor městské tržnice. Případně novou fasádou budovy sídla Městské policie a jednoho z odborů Městského úřadu. Toto vše je podle správního orgánu I. stupně v přímém kontrastu se zarostlým a dlouhodobě neudržovaným pozemkem žalobkyně. Čistotou a pořádkem na pozemku se rozumí zejména jeho vizuální vzhled s přihlédnutím ke specifické situaci a místním podmínkám. Na základě provedeného dokazování je komise přesvědčena o narušení vzhledu obce neudržovaným pozemkem žalobkyně. Správní orgán I. stupně dále uvedl, že v souladu s § 12 odst. 1 zákona o přestupcích se při ukládání druhu a výměry sankce řídil principem zákonnosti a principem individualizace. Závažnost přestupku představuje stupeň společenské škodlivosti (tzv. materiální znak přestupku). Správní orgán spatřoval závažnost přestupku jednak v tom, že byl spáchán *opakovaně a souběžně v návaznosti na skutečnost, že žalobkyně, ač opakovaně upozorněna* a seznámena se stavem věci, na podnět ze strany úřadu *nereagovala*. Správní orgán I. stupně připomněl, že se jedná o trvalý přestupek, v němž žalobkyně neakceptovala svoji povinnost dodržovat čistotu a pořádek na pozemku, a tím vyvolala protiprávní stav trvalý do splnění povinnosti. Neposečený či jiným způsobem neupravený pozemek žalobkyně je v přímém a hrubém kontrastu nejen s upravenými travnatými pozemky patřícími městu Aš. Dále podle správního orgánu I. stupně zpustlý zarostlý pozemek je také v přímém kontrastu s upraveným prostorem Poštovního náměstí, nově vybudovanou městskou tržnicí, opravenou kašnou, parkovištěm před budovou pošty či nově vybudovanými chodníky. Vše je doloženo pořízenou fotodokumentací od srpna do října

2012. Podle názoru správního orgánu I. stupně je toto dostatečně dlouhá doba, aby žalobkyně jakkoli aktivně jednala k odstranění protiprávního stavu. Žalovaný dále připomněl, že přestupek byl spáchán na místě veřejnosti přístupném. Správní orgán I. stupně označil formu zavinění nedbalostí. Správní orgán I. stupně přihlédl i k tomu, že žalobkyně je váženého věku, avšak i přesto, že byla opakovaně upozorněna na zanedbaný stav svého pozemku, pro jeho nápravu nic neučinila. Pokud ne přímo sama, alespoň prostřednictvím svého zástupce či jiné zastupující osoby nebo firmy. Správní orgán I. stupně dále připomněl, že pro naprosto obdobné protiprávní jednání byla žalobkyně již projednávána v roce 2011 až 2012, rozhodnutím přestupkové komise ze dne 17.8.2012 bylo správní řízení podle § 76 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích zastaveno. Na základě těchto úvah uložil správní orgán I. stupně pokutu v dolní třetinové sazbě z maximální výše pokuty.

Žalobou **napadeným rozhodnutím** bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně změněno výše uvedeným způsobem s odůvodněním, že argument žalobkyně o nesprávnosti výroku rozhodnutí je částečně oprávněný, neboť jde o trvalý přestupek. Žalobkyně tím, že jako majitelka pozemku nesplnila povinnost udržovat čistotu a pořádek na svém pozemku tak, aby nenarušila vzhled obce, vyvolala protiprávní stav trvalý do splnění povinnosti. V tomto případě od zjištění protiprávního stavu správním orgánem do zahájení přestupkového řízení. Žalovaný proto podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu tuto část výroku změnil, neboť nemá vliv na zjištění o vině. Argument, že je nepřijatelné, aby výrok obsahoval právní kvalifikaci přestupku, považuje žalovaný za neoprávněný, neboť právě ve výroku musí být skutková podstata přestupku přesně uvedena, aby bylo zcela jasné, že protiprávním jednáním žalobkyně byla tato naplněna. Námitka žalobkyně, že nebylo prokázáno narušení vzhledu obce, byla shledána žalovaným za neoprávněnou s tím, že z vyjádření stavebního úřadu vyplývá, že tento správní orgán věc posoudil a dospěl k závěru, že vzhled neudržované zeleně a oplocení narušuje urbanistickou koncepci města, kdy hlavní městské náměstí – Poštovní náměstí je veřejným prostranstvím, jež dle urbanistické koncepce spoluvytváří podmínky pro pozitivní formování mezilidských vztahů. Město Aš investovalo nemalé finanční částky do obnovy Poštovního náměstí, úpravy zeleně a zpevněných ploch, na něž navazuje pozemek žalobkyně. Neudržování čistoty a pořádku na pozemku narušuje tento zamýšlený vzhled obce. Podle žalovaného i z fotodokumentace je evidentní naprostá neúdržba pozemku, který je téměř v centru Poštovního náměstí a hrubě narušuje celkový upravený vzhled náměstí, čímž jednoznačně narušuje vzhled města. Žalovaný neshledal důvodnou ani námitku nedostatečného odůvodnění uložení pokuty s tím, že správní orgán I. stupně přesně specifikoval, v čem spatřuje závažnost přestupku, jakým způsobem byl přestupek spáchán, jaké jsou následky a okolnosti spáchání přestupku. Přihlédl i k formě zavinění, pohnutkám a osoby obviněné a uložil pokutu při dolní hranici sazby. Žalovaný dále konstatoval, že žalobkyně zanedbává svou povinnost a neudržuje pořádek na svém pozemku dlouhodobě, když na výzvu správního orgánu ke zjednání nápravy nereaguje již řadu let. Žalovaný poukázal na skutečnost, že první upozornění bylo žalobkyni zasláno již v srpnu 2011, kdy proti ní bylo zahájeno řízení, jež bylo z důvodu prekluze zastaveno. V roce 2012 byla žalobkyně dvakrát odborem životního prostředí vyzvána k provedení údržby svého pozemku, na výzvy opět nereagovala a bylo opětovně zahájeno přestupkové řízení. Žalovaný připomněl obecnou povinnost péče vlastníka o svůj majetek dle **článku 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod**, podle něhož *vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých nebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem. Z provedené*

fotodokumentace je podle žalovaného zřejmé, že stav okolních pozemků je udržovaný travní porost, který je posekán, pouze na pozemcích žalobkyně je zjevně přerostlá tráva a jiné plevely a ve vztahu k okolním pozemkům je tak pozemek obviněné zarostlý rostlinami, které působí cizorodě a nelze tak dospět k závěru, že by na pozemcích obviněné byl pořádek, pokud se týká hodnocení estetiky, kdy toto může být pro každou hodnotící osobu jistě rozdílné, avšak stav pozemku zachycený na fotodokumentaci by za estetický mohl být označen jen stěží. Žalovaný měl tedy za prokázané, že žalobkyně tím, že neudržuje pořádek na svém pozemku, kde se nachází vzrostlá, neupravená tráva, jež je ve viditelném kontrastu s upraveným a čistým okolím, se dopustila přestupku dle § 47b odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, kdy tímto svým jednáním narušila vzhled obce.

O věci samé bylo rozhodnuto **bez jednání** podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobkyně i žalovaný souhlasili.

Žaloba je důvodná.

První námitka žalobkyně směřuje proti ust. **§ 77 zákona o přestupcích**, podle něhož *výrok rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným z přestupku, musí obsahovat též popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce*. Podle tvrzení žalobkyně výrok napadeného rozhodnutí v popisu skutku nesprávně obsahuje současně právní kvalifikaci skutku, v důsledku čehož nesplňuje požadavek určitosti a nezaměnitelnosti. Této námitce soud přisvědčil.

Podle **§ 47b odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích** *přestupku se dopustí ten, kdo neudržuje čistotu a pořádek na svém nebo jím užívaném pozemku tak, že naruší vzhled obce*.

Z výroku napadeného rozhodnutí, (cit. v 1. odst. odůvodnění tohoto rozsudku), je zřejmé, že žalobkyni byla přičítána protiprávní nečinnost na jejím pozemku spočívající v neposekání *travního porostu a plevely, neudržování čistoty a pořádku*. Z této formulace není zřejmé, zda žalobkyně pochybila pouze opomenutím jednoho jednání - neposekáním trávy, nebo též opomenutím i dalšího jednání, které mělo spočívat v neudržování čistoty a nepořádku na pozemku jiným způsobem (např. neuklizením pozemku od odpadků apod.). Závadné jednání tak není dostatečně přesně identifikováno, jak vyžaduje ust. § 77 zákona o přestupcích.

Podle rozsudku NSS ze dne 15.1.2008 čj. **2 As 34/2006-73** (publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 461/2005) „výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným.“

Podle rozsudku NSS ze dne 29.5.2013 čj. **9 As 68/2012-23** „popis skutku ve výroku rozhodnutí o přestupku hraje zásadní roli a zde se vymezuje jednání, za které byl přestupce shledán vinným, což má velký dosah např. při posuzování věci rozhodnuté (rei iudicatae). Popisem skutku je slovní vyjádření jednání či skutkových okolností, které lze subsumovat (podřadit) pod jednotlivé znaky přestupku uvedené v zákoně. Je třeba, aby popis skutku obsahoval v rámci možností přesný popis podstatných okolností, které jsou významné z

hlediska právní kvalifikace jednání jako přestupku a které zároveň dovolují toto jednání nezaměnitelným způsobem identifikovat a odlišit od jiných jednání."

Je podle názoru soudu namístě i srovnání s popisem skutku v případě, o němž pojednával rozsudek NSS čj. **9 As 23/2010-75**, na který se odvolávají správní orgány obou stupňů. Tehdy byla zvolena odlišná a přesnější formulace, že žalobkyně *"neudržovala čistotu a pořádek na svých pozemcích č.... spočívající v nekosení travního porostu, čímž narušila vzhled obce."* Takto popsany skutek nevyvolává pochybnosti o tom, že protiprávní jednání, kladené přestupci za vinu, spočívá pouze v nesečení porostu a právě v této konkrétní okolnosti jsou shledávány obecné znaky skutkové podstaty přestupku podle § 47b odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích.

Další námitka spočívala v neprokázání, zda v konkrétním případě došlo k narušení vzhledu obce. Podle svého obsahu se jedná o námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu podle ust. **§ 3 správního řádu**. Žalobkyně však nenamítala neprovedení žádného konkrétního důkazu, v žalobě pouze obecně vyjmenovala druhy důkazních prostředků. Za této situace není zřejmé, jakým konkrétním způsobem by měl být podle žalobkyně skutkový stav doplňován. Soud má za to, že správní orgány vycházely z dostatečných podkladů, a námitku nedostatečného skutkového zjištění tak soud neakceptoval.

Z výše shrnutého obsahu žaloby vyplývá, že žalobkyně brojila i proti nesprávnému výkladu neurčitěho pojmu **"narušení vzhledu obce"**. Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou. Tvrzení žalobkyně, že se v sousedství jejího pozemku nenacházejí jiné travnaté plochy, lze mít z provedených důkazů za vyvrácené. Nejen z vyjádření stavebního úřadu města Aš, nýbrž především z fotografií, které jsou součástí spisu, je zřejmé, jak vypadá okolí pozemku žalobkyně. Jedná se o veřejně přístupné náměstí, které je zčásti vydlážděné a zčásti zatravněné. Z fotodokumentace je patrné, že tyto plochy jsou udržované, neboť na dlažbě se nenacházejí žádné nečistoty a zelené plochy jsou posekané. Oproti tomu je z týchž snímků zřejmý neudržovaný porost na pozemku žalobkyně. Lze přisvědčit správním orgánům i v závěru, že v kontrastu s ostatními udržovanými plochami v okolí působí pozemek žalobkyně rušivým dojmem. Neurčitý právní pojem **"narušení vzhledu obce"** byl podle názoru soudu vyložen v odůvodnění rozhodnutí správních orgánů srozumitelně a logickým způsobem a lze se s nimi ztotožnit v tom, že nečinnost žalobkyně na jejím pozemku v místě, kde jsou ostatní plochy udržované, vyvolává stav, který lze podřadit pod pojem narušení vzhledu obce.

Žalobkyni lze přisvědčit v názoru, že narušovat vzhled obce mohou i jiné nemovitosti v okolí, které jsou ve vlastnictví jiných osob, nicméně tato okolnost není relevantní pro závěr o tom, zda došlo ke spáchání přestupku žalobkyní, neboť v přestupkovém řízení se vždy uplatňuje zásada individuální odpovědnosti za přestupek.

Soud nepřisvědčil tvrzení žaloby, že při ukládání sankce správní orgány v rozporu s **§ 12 zákona o přestupcích** nepřihlédly ke všem kritériím, neboť z odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů nepochybně vyplývá, že se správní orgány zabývaly ve vztahu k ukládání sankce všemi konkrétními relevantními okolnostmi v rámci přitěžujících a polehčujících okolností. Správní orgán prvního stupně uvedl, že přihlédl k tomu, že obviněná je osobou váženého věku, ale rovněž k tomu, že ke spáchání přestupku došlo na místě veřejnosti přístupném.

Dle § 3 zákona o přestupcích k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Soud má za to, že správní orgány dostatečně zdůvodnily i nedbalostní formu zavinění. Z odůvodnění rozhodnutí prvostupňového správního orgánu jednoznačně vyplývá, že tento správní orgán usoudil na zavinění z nedbalosti na základě skutečnosti, že žalobkyně měla po opakovaných výzvách dostatek času k tomu, aby aktivním jednáním odstranila závadný stav, přesto svoji povinnost nesplnila.

Soud však žalobkyni přisvědčil v tvrzení o nepřezkoumatelnosti výše uložené pokuty v části, kde správní orgány zohledňovaly v uložené pokutě předchozí řízení vedené pro skutek týkající se období roku 2011. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vyplývá, že tento správní orgán rozhodl o výši pokuty i na základě úvahy, že žalobkyně spáchala stejný přestupek *opakovaně*. Takový postup je zcela v rozporu se zásadou presumpce neviny. Tato zásada je pro trestní řízení stanovena v **čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod**, podle něhož *každý, proti němuž je vedeno trestní řízení, je považován za nevinného, pokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu nebyla jeho vina vyslovena*. Nepochybně na základě zásady analogie ve prospěch obviněného platí stejný princip i ve správním trestání. Žalobkyni, jež nebyla pravomocně odsouzena v řízení o přestupku spáchaném v období od 9.7.2011 do 23.8.2011, nelze postihovat za opakované spáchání přestupku. Žalovaný sice nepoužil shodnou formulaci jako správní orgán prvního stupně, avšak i ve vztahu k tvrzení žalovaného o tom, že žalobkyně svoji povinnost zanedbává *řadu let*, chybí opora ve správních spisech. Protože pak žalovaný ponechal uloženou pokutu v původní výši stanovené správním orgánem prvního stupně za opakované spáchání přestupku, nelze mít za to, že by tato vada byla v odvolacím řízení odstraněna. Vzhledem k tomu, že žalobkyni byla uložena šestinásobná pokuta oproti předcházejícímu řízení o přestupku, lze se ztotožnit s žalobkyní, že tento nepoměr nemá oporu ve správních spisech a je nepřezkoumatelný.

Jelikož soud na základě výše uvedených argumentů rozhodl o zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, nezabýval se již návrhem žalobkyně na **upuštění** od uložení peněžité pokuty, neboť tento petit je tzv. eventuální, o kterém soud rozhoduje samostatným výrokem pouze v případě, neshledá-li důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Na základě uvedených argumentů soud zrušil napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V novém rozhodnutí žalovaný zohlední soudem vytýkané vady výroku a odůvodnění rozhodnutí.

O náhradě **nákladů řízení** bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., a žalobkyni, která měla ve věci plný úspěch, byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek, a dále náhrada právního zastoupení sestávající z 2 úkonů právní služby á 3.100,- Kč a 2 režijních paušálů á 300,- Kč a 21% DPH.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 31. března 2014

**Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně**

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková